

К-По2 број 7/22

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 04. новембра 2022. године

Председник већа: Добар дан, седите.

Значи, отварам претрес у предмету против Дула Петрита, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет Вишег суда у Београду, Посебно одељење за ратне злочине К-По2 7/22, ако ја добро памтим.

Присутни заменик тужиоца за ратне злочине Љубица Веселиновић, бранилац Драган Плазинић, окривљени Дула Петрит, Гани Морина преводилац. Функционишемо тако са преводом тако што седите и преводите одмах, директно окривљеном због тога што нисмо у оној посебној судници. Претрес се снима аудио техником у суду и,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока

Сведок [REDACTED]. Он је дошао према мојим информацијама, звали смо га прошли пут у смислу члана мислим 5 став 3 ЗКП-а.

Добар дан. Душан Карановић.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Са личном картом број, само да видим, [REDACTED] од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Рођен, датум и где?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Добро. Ваше пребивалиште, односно запослени у МУП-у?

Сведок [REDACTED]: У МУП-у да, да.

Председник већа: Како то иде, МУП, ДП.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: УКП, Служба за откривање ратних злочина.

Сведок [REDACTED]: УКП, Служба за откривање ратних злочина, да, да, да.

Председник већа: Гани преводите. Овај позвали смо Вас. Ево враћам личну карту. Позвали смо Вас као сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Морате да кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли се заклињете да ћете говорити истину?

Сведок [REDACTED]: Заклињем се да ћу говорити истину.

Председник већа: Добро. Ту смо негде на некој танкој линији у вези тога шта можемо, а шта не можемо да Вас питамо.

Сведок [REDACTED]: Јасно.

Председник већа: Ради се о случају на коме сте према подацима из списка Ви радили о узимању неке, то је узимање неких изјава сведока и оштећених у Црној Гори још две хиљаде и ја мислим, само да видим где сам записала, 2011. године.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли се Ви сећате уопште да сте били 2011. године у Служби за откривање ратних злочина и да сте били у Црној Гори?

Сведок [REDACTED]: Да. Ја сам негде у јуну, јулу прешао из Станице граничне полиције аеродром у Службу за откривање ратних злочина и после пар месеци сам додељен колеги који је радио тај предмет Јуник као други, други оперативац овај, по том предмету. Значи, он је био носилац предмета, ја сам био додељен као други оперативни радник по предмету Јуник.

Председник већа: Добро. Хоћете да ми кажете Јуник према опште познатим подацима, јавним чињеницама шта је то било?

Сведок [REDACTED]: Јуник је место близу, близу овај Таковице где је био формиран један инпровизовани логор где су након повлачења наших снага са простора Косова и Метохије, пре свега војске и полиције, припадници ОВК кренули значи да лишавају слободе и насилно притварају цивилна лица са подручја Таковице и Дечана.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Углавном су то била цивилна лица која су сарађивала у претходном периоду са, да кажем државом Србијом.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Односно били лојални грађани држави Србији.

Председник већа: Добро. У сваком случају кажем Вам према јавно објављеним подацима Јуник је село или град, или шта?

Сведок [REDACTED]: Јуник је значи место као село.

Председник већа: Село?

Сведок [REDACTED]: Село, да, да.

Председник већа: Јел тако? Значи тамо је био логор.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је тамо било још нешто опет према јавно објављеним подацима, или неки штаб?

Сведок [REDACTED]: Биле су куће цивилног становништва.

Председник већа: А јел био штаб неки?

Сведок [REDACTED]: Штаб ОВК је био формиран значи, али формиран је значи после, после овај повлачења наших снага са Косова и Метохије.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Где је било неколико хиљада припадника ОВК стационирано.

Председник већа: Везано за то испитивање сведока и оштећених, где сте Ви то обављали у Црној Гори?

Сведок [REDACTED]: Колико се ја сећам, пошто је био значи после, пре једанаест година и колега да кажем водио, био је носилац предмета, значи ми смо овај преко међународне правне помоћи, односно преко Интерпола затражили да нам за сведоке утврде, значи да ли су у Црној Гори, где су и да нам у одређено време значи обезбеде сведоке, значи за разговоре. Разговоре смо обављали значи у Центру безбедности у Подгорици.

Председник већа: Добили сте просторију?

Сведок [REDACTED]: Јесмо, просторију смо добили значи овај где смо могли да, да испитујемо овај сведока и били смо присутни значи ја, колега [REDACTED] који је водио предмет и била је присутна сарадник тужиоца Јелена Владисављев или...

Председник већа: Владисављев.

Сведок [REDACTED]: Владисављев.

Председник већа: Добро, имамо то на записнику.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Кажите ми како је изгледала та техника испитивања, ако кажете да су они слали позиве и обезбеђивали присуство сведока, техника како је?

Сведок [REDACTED]: Овај, они су сведоке овај доводили до те просторије, а у тој просторији смо ми испитивали овај, значи ми смо испитивали у тој просторији сведоке, значи били смо присутни ја, колега [REDACTED] и сарадник овај који су водили, ја сам био овлашћено лице и записничар, значи за тај предмет.

Председник већа: Констатујем сада само да је приступила и преводилац Еда Радоман Перковић. Да се она ту прикључује, прикључите се и Ви овде па овај да помогнете и Ганију да то иде овако, да наизменично ту преводите окривљеном. Шта хоћу да Вас питам, да ли та сама техника испитивања и техника сачињавања записника како је ишла. Да ли сте Ви гласно диктирали, да ли сте Ви снимали, да ли сте, да ли је неко куцао?

Сведок [REDACTED]: У том моменту значи није, није било снимања, није овај било предвиђено, нисмо имали тих техничких могућности да снимамо видео и аудио овај узимања исказа. Овај, негу су колеге пустили су сведока у хронолошком реду да исприча овај како је текао догађај и у тим да кажем, ако би сведок одлутао у неком другом правцу у смислу да прича неке друге ствари постављали су потпитања у смислу усмеравања разговора у правом правцу.

Председник већа: И онда техника сачињавања записника иде како? Ви диктирате гласно?

Сведок [REDACTED]: Гласно.

Председник већа: Или, или записујете сами па онда читате или како?

Сведок [REDACTED]: Сведок значи каже шта има, ми запишемо и идемо тако редом.

Председник већа: Да, да, али да ли диктира неко, а неко куца или Ви?

Сведок [REDACTED]: Сведок каже шта има и онда колега ми издиктира то.

Председник већа: Колега диктира јел тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли диктира наглас?

Сведок [REDACTED]: Да, да наглас.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Да би сведок могао да чује.

Председник већа: На крају према овоме што ми имамо.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Према овоме што ми имамо један оштећени је био 02.12., онда један сведок је био 04.12. и други сведок је био 05.12., све 2011. године и на сваком записнику стоји четири сата да је трајало испитивање.

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да смо се ми уклапали у то време. Не могу сад да се сетим тачно.

Председник већа: Да је то толико. Значи сведок прво прича, па онда Ви диктирате.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Пред њим. На овом, на једном записнику, на два записника стоји да су сведоци читали, а на једном записнику да сте Ви прочитали записнике. Јел' сте то читали на крају или не?

Сведок [REDACTED]: Јесмо на крају, колко се ја сећам.

Председник већа: Добро. Хоћу још да Вас питам да ли Вам је познато име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], познато ми је али не могу да се сетим сад.

Председник већа: Да ли је неко са тим сведоцима долазио на испитивање? Причам сад о том случају, уопште ако се сећате, да ли је неко доводио сведоке или су они долазили сами? Јел су долазили у пратњи?

Сведок [REDACTED]: Колеге из Подгорице.

Председник већа: Не колеге, него мислимо неко из њихове фамилије или пријатељ или тако или не?

Сведок [REDACTED]: Мислим да не, али не могу да се сетим.

Председник већа: Не.

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим да је неко био присутан од фамилије, не могу да се сетим тога.

Председник већа: Да ли Вам значе нешто имена [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, то је сведок, да.

Председник већа: Добро. Онда [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Сведок, да.

Председник већа: И [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Исто сведок да. То су две жене и овај муж, да.

Председник већа: Добро. Да ли је [REDACTED] можда био са неким од њих?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да није.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам видео тог човека.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Током разговора?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Не, не нисам.

Председник већа: Или пре тога?

Сведок [REDACTED]: Не знам пре тога. Ја нисам био присутан, да је он био присутан с њима.

Председник већа: Добро. И хоћу још да Вас питам ако се сећате и тих људи уопште, ако се сећате тог испитивања. Ја Вам кажем то је било 02., 04. и 05.12.

Сведок [REDACTED]: Па мислим било је пре, ја сам у међувремену обавио стотине разговора.

Председник већа: Да ли је било ко, он или неко други од сведока био видно уплашен или је био прибран, сабран. Какав су утисак одавали?

Сведок [REDACTED]: Па видите утисак сам имао да су уплашени били овај обзиром на дешавања у претходном периоду која су се дешавала.

Председник већа: После 12 година.

Сведок [REDACTED]: Дешавали. Па, сви су сведоци значи с којима сам разговарао с Косова су били уплашени јер била су дешавања везано за [REDACTED], да су сведоци мистериозно нестајали, да су убијани. То је неки мој генерални утисак за све сведоке овај конкретно сад њих да се сетим.

Председник већа: Да ли је било потребе да се сведоцима постављају нека потпитања, да им се нешто сугерише или су они износили оно што знају?

Сведок [REDACTED]: Оно што знају.

Председник већа: Да ли сте морали да их подсећате на нешто?

Сведок [REDACTED]: Не. Мислим да не.

Председник већа: Питања да ли има неко?

Адвокат Драган Плазинић: Ја имам.

Председник већа: Изволте. Микрофон само. Представите се, Драган Плазинић, ја ћу да Вас представим, а укључите само микрофон.

Адвокат Драган Плазинић: Извините. Драган Плазинић бранилац. Мене интересује овде произилази из ових записника да сте Ви имали некакав албум фотографија који сте показивали тим?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Плазинић: Жртва ратних злочина.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Драган Плазинић: Е, сад ми немамо тај албум фотографија. Сад како да Вас питам, јер овде се помињу лица, кривична пријава је под један [REDACTED], па Дуља Петрит, па [REDACTED], па [REDACTED]. Јесте имали ту њихове фотографије у том албуму?

Сведок [REDACTED]: Фотографије?

Адвокат Драган Плазинић: Ових лица која су на кривичној пријави.

Сведок [REDACTED]: Не свих, не свих. Неких лица смо имали, неких нисмо. До којих смо могли да дођемо ми смо имали, до којих нисмо, нисмо. Зато што картотека личних карата из Ђаковице није изнета значи овај приликом повлачења наших, нешто смо могли да, дођемо ми смо дошли. Из наших службених евиденција преко других извора, али нисмо имали свих.

Адвокат Драган Плазинић: Да ли се сећате, да ли сте имали фотографију нашег окривљеног Дуља Петрита?

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим, али мислим да не. Не могу да се сетим.

Адвокат Драган Плазанић: Добро. Ви сте колко сам ја схватио овде, пошто је приложена једна кривична пријава Секретаријата у Ђаковици.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Драган Плазанић: Значи постојала је једна пријава од, из новембра 2002. године која је практично пресликана у Вашу кривичну пријаву из, из априла 2012. Јел` се сећате тога? Јел можете да се изјасните на те околности? Јесте имали ову кривичну пријаву у виду, када сте формирали ову кривичну пријаву?

Председник већа: А, јел сте Ви радили те године?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јел сте радили 2002. године?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам.

Председник већа: Он није радио.

Адвокат Драган Плазанић: Не. Ал` ја га питам да ли је 2012. када је ово радио...

Председник већа: Не, ја разумем шта га питате.

Адвокат Драган Плазанић: Имао ово у виду из 2002. године пошто је документ који је полицијски исто.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Мислим да јесам, али кажем нисам, нисам био носилац предмета. Био сам други оперативни радник, вероватно јесам прочитао ту кривичну пријаву.

Адвокат Драган Плазанић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Сигурно сам је прочитао.

Адвокат Драган Плазанић: Сад да Вас питам и нешто још. Ова пријава из 2002. њу је саставио МУП Републике Србије, Секретаријат у Ђаковици 2002. године.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Плазанић: Пошто очигледно у Ђаковици тада није постојао овај секретаријат, јер он је био негде измештен.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте секретаријат је био мислим измештен, мислим да је у Јагодини и дан данас.

Адвокат Драган Плазинић: У Јагодини. Добро. Јел он постоји и даље у Јагодини?

Сведок [REDACTED]: Постоји, постоји, да.

Адвокат Драган Плазинић: Постоји. Добро.

Сведок [REDACTED]: Само је сад полицијска управа, полицијска управа за Баковицу, није више секретаријат. Само је полицијска управа, није секретаријат.

Председник већа: Добро, добро. Организација је промењена.

Сведок [REDACTED]: Назив само, да.

Адвокат Драган Плазинић: Добро. Практично у ове две кривичне пријаве се помињу потпуно иста лица, нема никакве разлике кад сам ја то читао.

Сведок [REDACTED]: Па, наравно мислим сведок је тако изјавио.

Адвокат Драган Плазинић: Значи то је то. Добро. Овај, сад кад сте утврђивали овде сте говорили о времену извршења дела?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Плазинић: Сад, ту сте наравно, Ви сте писали оно што Вам сведоци кажу.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Плазинић: Међутим, из ове кривичне пријаве која је била из 2002. године и једног, једне службене белешке о изјави коју је дао [REDACTED] тамо, не произилази баш исти редослед догађања и временско овај лоцирање догађаја као у Вашој кривичној пријави. Да ли сте то приметили?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Адвокат Драган Плазинић: И да ли сте покушали у том смислу да му предочите његов ранији исказ...

Сведок [REDACTED]: Мислим да је неутврђеног дана јер се односи на више да кажем тих, временски период од повлачења, јер нисмо могли тачан дан утврдити...

Адвокат Драган Плазинић: А нисте га позивали да се коригује на то, на овај његов ранији исказ?

Сведок [REDACTED]: Мислим да нисмо, ја не могу да се сетим.

Адвокат Драган Плазинић: Добро. Е сад, ове жене...да, да Вас питам ове жене.

Председник већа: Сведокиње.

Адвокат Драган Плазинић: [REDACTED] и ова.

Председник већа: Сведокиње, сведокиње.

Адвокат Драган Плазинић: [REDACTED].

Председник већа: Сведокиње.

Сведок [REDACTED]: Сведокиње, да.

Адвокат Драган Плазинић: Наравно говорим о сведокињама. У ком су статусу оне били у Црној Гори?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да су биле избеглице. Мислим, нисам сигуран.

Адвокат Драган Плазинић: Нисте сигурни да су биле избеглице?

Сведок [REDACTED]: Па, тада сам знао, а сад не могу да се сетим, после...11 година је прошло. Ја сам разговарао са хиљаде људи.

Адвокат Драган Плазинић: Шта се уопштено дешавало с тим, јер Вам познато из Вашег полицијског рада са тим избеглицама које сте тад затекли у Подгорици?

Сведок [REDACTED]: Они су живели у том насељу Коник.

Адвокат Драган Плазинић: Добро.

Сведок [REDACTED]: То је било избегличко насеље фактички картонско насеље је било.

Адвокат Драган Плазинић: Јел неко се од њих враћао у, на Косово?

Сведок [REDACTED]: Тад, тад су колко се ја сећам ми изразиле, навестиле да би се вратиле на Косово и да ће доле да направе куће, колко се ја сећам овај тог разговора.

Председник већа: То Ви знате из разговора? Из исказа сведока или из свог оперативног рада или сте овако научили?

Сведок [REDACTED]: Мислим да сам у неком моменту то запамтио да су рекле да би се вратиле на Косово значи. Сад да ли је то у записнику не могу да се сетим.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Али колико се ја сећам после 11 година мислим да је тако било.

Председник већа: Добро. То сте чули у разговору?

Сведок [REDACTED]: Или је после разговора било.

Председник већа: После испитивања, у разговору то кажете?

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим. Стварно значи да ли је било у току или...

Адвокат Драган Плазинић: Добро. Е сад да Вас питам нешто врло мени симптоматично из Ваше кривичне пријаве. Јел` смем на кривичну пријаву да...?

Председник већа: Не знам шта мислите. Ви сте прошли пут се бојали да суд нешто не погреша и да не упадне у амбис битних повреда.

Адвокат Драган Плазинић: Па добро ја сад.

Председник већа: Сада суд мора да Вас упуте да се држите закона колега.

Адвокат Драган Плазинић: Судија ај питаћу, питаћу и ово. У једном тренутку у, на овом записнику где Ви саслушавате ову госпођу [REDACTED], то је она млађа [REDACTED] жена, да је се боље сећате због тога Вам кажем.

Сведок [REDACTED]: Да, имао је две жене, једна је била млађа, једна старија, то да, то знам. Сад имена и презимена.

Председник већа: И једина која је била са преводиоцем тада.

Сведок [REDACTED]: С тумачем?

Адвокат Драган Плазинић: Да. То је та што није знала српски уопште.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Драган Плазинић: И сад ово је интересантно. Она исприча све, све, све, све, све, све, а онда каже овако, на питање овлашћеног службеног лица да ли су у киднаповању и физичком злостављању и малтретирању њеног супруга учествовали, пазите у множини, учествовали Дуља Петрит од оца [REDACTED]. Она изјављује да јој је супруг причао да је и Дуља Петрит и тако даље. Пазите кад сте, ја знам да сте јој то прочитали у овој другој кривичној пријави, односно сазнали од других сведока за Дуља Петрита.

Сведок [REDACTED]: Не то, сазнао сам од [REDACTED].

Адвокат Драган Плазинић: Да. Добро.

Сведок [REDACTED]: На разговору са њим.

Председник већа: Немојте нам говорити шта сте сазнали. Немојте нам говорити шта сте сазнали молим Вас.

Сведок [REDACTED]: Хвала.

Адвокат Драган Плазинић: Е сад јел ово кад помињете Дуља Петрита и наводите име његовог оца.

Сведок [REDACTED]: Само да прекинем. Значи ја...

Адвокат Драган Плазинић: О чему раније у њеном исказу није било овај није било наговештаја да, да би могло да се ради о Дуља Петриту. Да ли она тада поуздано зна ко је Дуља Петрит?

Сведок [REDACTED]: Па можда...

Председник већа: Не можете одговарати на ово питање. Колега какво је то питање? Да ли сведокиња поуздано зна? Значи морате питање да направите тако да сведок може да Вам одговори.

Адвокат Драган Плазинић: Да.

Сведок [REDACTED]: Само дигресију с обзиром да можда колега...

Председник већа: Чекајте, чекајте, чекајте, полако прво да се бранилац исправи. Јел Ви тада куцате или диктирате?

Сведок [REDACTED]: Куцам, ја сам записничар.

Председник већа: Он куца, он куца.

Адвокат Драган Плазинић: А он куца.

Председник већа: Он куца. А како беше овај други колега?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], он је дао споразумни раскид односа и тренутно је у Норвешкој.

Председник већа: [REDACTED], да. То ћемо после да видимо за њега, јер видим да није примио позив.

Адвокат Драган Плазинић: Добро.

Председник већа: Јел` стигло нешто у писаној форми? Није.

Адвокат Драган Плазинић: Добро. Јел Вам неко некад наговестио у тим исказима да је на пример овај [REDACTED] да је ћопав, да има краћу ногу?

Сведок [REDACTED]: Не могу да се сетим тога.

Адвокат Драган Плазинић: Не пише нигде, а сад чујемо да...

Сведок [REDACTED]: Па не знам.

Адвокат Драган Плазинић: Добро. Да Вас питам јел, зашто нисте, никог нисте позвали да опише било које од тих лица на записницима.

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да има опис, што су знали.

Адвокат Драган Плазинић: Па нема. Нема нигде идентификација на основу описа, јер то нисте радили никада или?

Сведок [REDACTED]: Не, ја то радим. Можда тад сам дошао тек, можда сам радио пар месеци. Увек тражим да се опише, али кажем кад разговарате са сведоком. Значи ја као човек који ради већ 11 година, који је нешто видео пре 12 година, веома је ризично и тешко да, да се изјасни о висини само неки специфични знаци који се уоче код сведока, као што је овај боја очију и тако.

Адвокат Драган Плазинић: Ево на пример овај ћопав, а то нигде нема.

Сведок [REDACTED]: Па, не могу да се сетим.

Адвокат Драган Плазинић: Добро.

Председник већа: Ајде да не заборавимо да сведок није испитивао него куцао. Хоћете ту технику још једном. Седите у једној просторији. На чему куцате?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да смо куцали на рачунару.

Председник већа: На рачунару или лаптопу?

Сведок [REDACTED]: На...

Председник већа: Или на оном са монитором?

Сведок [REDACTED]: Није био монитор. Значи, мислим да је био рачунар од колеге из Подгорице, али нисам сигуран.

Председник већа: Колега из Подгорице.

Сведок [REDACTED]: Можда је био наш лап-топ, али не могу сад то да се сетим, стварно.

Председник већа: Добро. Седите.

Сведок [REDACTED]: Али био је рачунар сигурно.

Председник већа: Добро и Ви куцате.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А колега [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Владисављев и колега [REDACTED].

Председник већа: Испитују.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: [REDACTED], да.

Сведок [REDACTED]: Да. Где сам ја значи записничар то је тако било.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Где сам записничар.

Председник већа: Сведок где седи технички? Како сте то изводили? Испред Вас или како? Ако се сећате наравно?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је испред нас седео сведок, а да смо ми били са ове стране.

Председник већа: Као иза стола неког или?

Сведок [REDACTED]: Иза стола, да.

Председник већа: Иза стола.

Сведок [REDACTED]: Да, био је сто, да. Колико могу да се сетим, али после 11 година.

Председник већа: Добро и онда кад иде оно, то прво сведок исприча, па онда Ви то бележите.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Иде реченица по реченица.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Или део по део.

Сведок [REDACTED]: Па пасус по пасус, део по део, део по део.

Председник већа: Део по део. Добро. Јел` постављате у међувремену и подпитања нека сведоку ако нешто нисте добро убележили?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим мислим да су постављали потпитања.

Председник већа: Не Ви, него јесте Ви постављали подпитања?

Сведок [REDACTED]: Можда сам и ја постављао, значи можда сам не могу да се сетим.

Председник већа: Можда, можда, добро.

Сведок [REDACTED]: Вероватно, не могу да се сетим.

Председник већа: И још нешто у вези тог испитивања то је оно дал су они уплашени, смирени и тако даље, јел су сређени, да ли они то непрекидно износе та своја излагања, јер треба неко нешто да их подсети. Да ли када дају податке о месту, о времену, о људима, о томе да ли су они у том смислу прецизни или ту морате нешто да их подсећате?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам конкретно за њих.

Председник већа: Ја само за њих питам. Не генерално за сведоке, не. Већ за ове. Да ли морате да их подсећате на годишње доба, на дан, на место, на време, на људе, на неке идентификационе податке о лицима или пак они оно што знају несметано износе сами?

Сведок [REDACTED]: Конкретно баш за те сведоке не могу да се сетим, значи после 11 година како, мислим да...

Председник већа: Да ли сте морали да их подсећате? Добро.

Сведок [REDACTED]: Ја не могу да се сетим стварно значи, да, да конкретног разговора не могу да се сетим.

Председник већа: Не сећате се разговора...

Сведок [REDACTED]: Слагао бих када бих рекао да сад...

Председник већа: А оно што сте рекли да су били уплашени, ко?

Сведок [REDACTED]: Кажем...

Председник већа: Генерално или?

Сведок [REDACTED]: Генерално, генерално.

Председник већа: Генерално.

Сведок [REDACTED]: Да, али мислим и да су они ето колко се...

Председник већа: Па колико сте дана били тада у Подгорици? У том насељу.

Сведок [REDACTED]: Па пар дана смо били, пет, шест дана.

Председник већа: Па јесте више од ово троје испитали?

Сведок [REDACTED]: Јесмо више, да.

Председник већа: А више од ово троје?

Сведок [REDACTED]: Да, да, више, више, више.

Председник већа: Добро. И где Вам је колега кога смо ми звали [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Он је у Норвешкој тренутно.

Председник већа: Он више не ради у полицији?

Сведок [REDACTED]: Не ради у МУП-у, не, не, не.

Председник већа: Добро, онда ћемо у том смислу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Отклања се извођење доказа испитивањем сведока [REDACTED] који је недоступан суду јер више не живи у Србији и напустио је полицију.

Добро. Шта је још занимљиво што бисте могли да нам кажете. Јер су дошли заједно ово троје сведока или не? Ако кажете да су сведоци долазили понаособ, а ми видимо да су различити датуми.

Сведок [REDACTED]: Па ја мислим да су понаособ не могу да се сетим сад да ли су...

Председник већа: Понаособ.

Сведок [REDACTED]: Не могу тих разговора баш свих детаља да се сетим јер у међувремену сам ја обавио стотине других разговора из Босне, с Косова, Хрватске са стотинама лица.

Председник већа: Да ли сте стекли утисак можда да су се они међусобно договарали шта да кажу?

Сведок [REDACTED]: Нисам обратио пажњу на то.

Председник већа: Нисте, добро.

Сведок [REDACTED]: Могуће је, ја стварно не могу.

Председник већа: Добро то је то. Имали још нечег чега сте се сетили или не?

Сведок [REDACTED]: Па немам, само да кажем да конкретно овај неко моје начело у раду је боље да буде овај сто кривих на слободи него један невин у затвору и да се тиме у свом оперативном раду овај усмеравам и да на све начине покушавам да, да отклоним сваку сумњу да неко где постоји и мала сумња да је невин да не дође у ситуацију да заврши у затвору и тако ето. И што кажем на Вам је та одлука тешка, ја ценим то што Ви овај да кажем морате то да пресечете.

Председник већа: У том смислу када неко даје податке о некоме или наводи неко име или тако нешто, да ли Ви то проверавате кроз додатна потпитања? Да ли разјашњавате то?

Сведок [REDACTED]: Да, да, да. У мом испитивању где ја водим значи апсолутно...

Председник већа: А где води ово испитивање где сте овде учествовали.

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: А ово испитивање које нас занима.

Сведок [REDACTED]: Па, могуће је не могу да се сетим после 11 година да сам, да сам...

Председник већа: Још нешто колеге има ли још нешто неко да каже? Окривљени да ли Ви имате нешто? Не. Питање неко? Не. Добро. Хвала Вам што сте дошли. Можете да идете.

Сведок [REDACTED]: Хвала Вама.

Председник већа: Да ли има других предлога у допуни доказног поступка? Не. Других предлога у допуњу доказног поступка нема. Прелазимо на завршну реч. Заменик тужиоца Љубица Веселиновић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, уважени браниоче, ја у свему остајем при оптужном акту овог тужилаштва од 28.06.2022. године. Сматрам да је изведеним доказима на несумњив начин утврђено да је окривљени у време, на место и на начин како је то и описано у диспозитиву оптужног акта извршио кривично дело које му се ставља на терет. Сматрам да је неспорно да је у то време постојао не међународни оружани сукоб између оружаних снага Савезне Републике Југославије и војске Југославије и полицијских снага Србије с једне, и припадника наоружане војне организације такозване ослободилачке војске Косова. С друге стране наине, а то је и

правни закључак усвојен на седници Врховног Касационог суда од 24. маја 2013., чије је образложење верификовано 27.05.2013., повлачењем војске Савезне Републике Југославије и полиције Републике Србије само је престала могућност Републике Србије да на датој територији изводи оружана дејства, а сви други ефективи Републике Србије као што је неизбежно српско становништво, не албанско становништво, а посебно становништво које је било као што је овде случај лојално и сарађивало са органима Савезне Републике Југославије и Републике Србије и даље су на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија они били предмет континуираног, широког, распрострањеног па и оружаног напада од стране која је једина остала, у овом случају такозвана ОВК, чије је деловање онемогућено тек крајем децембра '99. године када су били разоружани.

Окривљени Дула Петрит саслушан 06. јуна '22. године пред замеником тужиоца за ратне злочине и својим браниоцем негира извршење предметног кривичног дела, објашњава да је од јануара '99. године био у Бугарској, најпре каже да је био до августа исте године, потом се исправља па каже до маја, а за сам догађај наводи да је био јун месец '99. године, да је било вече, да је неко дошао колима у којима се налазио овде оштећени сав крвав, зна да се зове ████████ не сећа се презимена, у колима је био ████████ кога је препознао и они су ту дошли јер им је била потребна нека картица ОВК, стим објашњава да се то догађало у махали не у његовој кући, али да је било недалеко од његове куће. Наводи да познаје ████████, мисли да он није био припадник ОВК, наоружање није видео, не сећа се да су имали униформе, наводи да је оштећени ████████ био сав крвав, објашњава да ████████ познаје као Ђаковчанина, дакле као комшију само из виђења. Наводи да не зна ко је оштећеног тукао, а док је он био присутан нико га није тукао. Зна да је у колима у једном тренутку изгубио свест, на питање тужиоца чију картицу ОВК су тражили, окривљени није знао да каже, само је знао да каже да идентификациона картица за чланство у ОВК да је нису тражили од њега, објашњава да он све до маја '99. године био код пријатеља у Бугарској. Подвлачи да је он само случајно био ту и да никада није био члан ОВК, да није имао наоружање, нити униформу.

Међутим, на главном претресу на дан 09.09.'22. године окривљени мења свој исказ па наводи да се предметни догађај када је он видео у колима све крвавог оштећеног догодио не у јуну како је то раније рекао у истрази, него у јулу односно касније. Такође објашњава да се догађај није одиграо у његовом дворишту, већ у махали где су седели и причали, али на питање тужиоца где су седели објашњава да и нису седели већ су стајали. Такође упитан у вези ████████ за кога је у истрази навео да мисли да није био члан ОВК, на главном претресу наводи да нема сазнања о томе, да је прошло 23 године, а касније током саслушања децидан је да он није био члан ОВК.

На крају што се тиче времена које је окривљени наводно провео у Бугарској јер је почео рат и он није хтео да у томе учествује, најпре наводи да је отишао у јануару, да се илегално вратио најпре каже у августу, потом се исправља да је то било у мају '99. године, на главном претресу објашњава да је у Бугарску отишао кад је почео бомбардовање, наводи да је то било у јануару, објашњава да је то било заправо кад је почео рат пре бомбардовања, наводи датум 31. јануар '99. године, а да се вратио крајем јуна и да је то све било илегално јер је у Бугарској заправо изгубио документа те није ни ни могућа провера његових навода од званичних органа.

Сматрамо да је одбрана окривљеног неоснована, да је недоследна, да је уперена на избегавање кривичне одговорности, у потпуној је супротности са исказом који је оштећени дао пре свега у оквиру истог предмета али 2018. године пред замеником тужиоца за ратне злочине и оним у смислу 504ђ из 2011. године.

Наиме, испитан пред замеником тужиоца за ратне злочине на дан 17.07.2018. године, оштећени ██████████ је изјавио да су убрзо након престанка бомбардовања, док се налазио код своје таште у Ђаковици дошли Петрит, ██████████, два брата чија имена не зна, био је ту ██████████ и он је био ћопав, да су га они узели, да су га одвели код Петрита, напомиње да не зна како се презива Петрит, наводи да су сви били наоружани имали бомбе, пиштоље, били сви у црним униформама код Петрита у дворишту су они сви пили, каже да је тамо добио батине да га је тукао Петрит. Оштећени објашњава да је радио у Градској чистоћи, да је сахрањивао мртве, па су га питали где је сахрањивао људе, али је он објаснио да је он само возио до села Бркоц, а сахрањивали су други. Он објашњава да је у дворишту код Петрита добијао батине два, три сата, да је седео на једној столици без наслона да је имао испод столице везане руке иза леђа, да су сви они пили и били пијани, напомиње да је у једном тренутку на њега бацио флашу Петрит и да га је затим са једном пуном флашом и ударио у главу и да и сад има ожиљак, ударио га је у лево теме па је оштећени показао ожиљак иза левог уха. Након тога објашњава да је тај исти Петрит узео један велики штап, бејзбол палицу и ударио га том палицом једно 15, 20 минута и да га је тукао по леђима и ногама.

Испитан у просторијама Службе за откривање ратних злочина у Подгорици од стране службе, на дан 02.12.2011. године у смислу одредаба члана 504ђ ЗКП-а у односу на предметни догађај оштећени наводи да се налазио код своје таште, када су у кућу дошли припадници ОВК и то Дуља Петрит, ██████████, ██████████, извесни ██████████ као и његов рођени брат, да су ту одмах почели да га туку, да су га раскрварили, тако крвавог одвели у кућу Дуља Петрита, где су сва ова лица почела да га туку кундацима од пушака, рукама, ногама и бејзбол палицама, а да су се највише истицали Дуља Петрит, ██████████ и његов брат и ██████████. Напомиње да је носио џемпер, да је тај џемпер био натопљен крвљу, такође напомиње да је био одвежен у село Јуник, да је био смештен у свињцу, одакле су га изводили код извесног команданта и испитивали на околности да ли зна где се налазе закопани лешеве и да ли је учествовао у борбама на српској страни, да ли је пљачкао палио и да ли је силовао Албанке и томе слично.

Међутим, испитан на главном претресу на дан 04.10.'22. године оштећени прича сасвим другачије. Овог пута оштећени не да не терети овде окривљеног Дула Петрита, за кога каже да га ни не познаје, иако њега као Ђаковчанина окривљени познаје, већ не терети никаквог Петрита. О томе колико има недоследности и контрадикторности у исказу оштећеног на главном претресу говори комплетан исказ оштећеног. Тужилаштву је тешко да издвоји само неки део исказа, јер се оштећени на главном претресу не сећа ни који је месец био, ни која година је била, ни које годишње доба, наводи да га нису тукли у кући Дуља Петрита, већ у некој непознатој улици у којој се налазио сто за којим су седели, а да су ту близу и некакво турбе и штала. Наводи и то неколико пута да га није тукао никакав Петрит, те да лице са именом Петрит није ни било присутно када су га тукли.

Посебно напомињем да ни Тужилаштво за ратне злочине, ни суд нису успели да осигурају присуство оштећеног званичним путем, да је то учињено уз одобрење суда преко одбране, односно преко сина оштећеног, који живи у Ђаковици, дакле у истом месту где је окривљени односно преко сина окривљеног. Да ли је страх за сопствени живот и живот његове деце у питању, због чега оштећени сада мења исказ и негира оно што је без икаквог притиска у тужилаштву и полицији рекао, остаје да суд сам процени.

Испитана у просторијама Службе за откривање ратних злочина на дан 15.12.2011. године односно у Подгорици у смислу одредаба члана 504ђ ЗКП-а, сведокиња [REDACTED] објашњава да је она једна од две супруге [REDACTED], да су неколико дана по повлачењу српске војске и полиције са Косова, а не дуго по рођењу њене ћерке у раним јутарњим часовима у њихово двориште лупајући о врата и вичући упала двојица униформисаних и наоружаних припадника ОВК-а, који су носили црне униформе, да су били наоружани пиштољима, да је поред ципа стајала друга [REDACTED] која је викала на њега зашто је оставио саму, један припадник ОВК је наредио [REDACTED] да крене са њим, све време држећи уперен пиштољ у [REDACTED], напомиње да никога од припадника ОВК раније није знала. Након неког времена [REDACTED] се вратио кући, био је толико испребијан да је био модар по глави и телу, очи су му биле натечене, затворене, а није могао ни да говори јер му је вилица била поломљена. Касније, она мисли да је то било у Црној Гори, [REDACTED] јој је испричао да је од стране припадника ОВК био киднапован по други пут, да је био одведен у затвор који се налази у селу Јуник, да су га киднаповали док се налази код друге жене [REDACTED] у насељу Шљаке, а објашњава да су га киднаповали Дуља Петрит, [REDACTED].

Испитана на главном претресу на дан 04.10.2022. године ова сведокиња заправо се ничег не сећа, а каже да јој је оштећени рекао да су га тукли неки људи и да је један од њих био ћопав. Навела је на питање тужиоца да је њега ћерка рођена 11.06.'99. године.

Испитана у просторијама Службе за откривање ратних злочина на дан 04.12.2011. године у Подгорици, у смислу одредбе члана 504ђ ЗКП сведокиња [REDACTED] иначе једна од две супруге оштећеног [REDACTED], објашњава да су се налазили у њиховој кући у насељу Шљаке када је једно вече у кућу упало неколико припадника ОВК који су почели да се деру, преврнули су сто за којим су јели, сећа се да их је било тројица, да су имали зелену униформу односно да је један био у цивилу, а то је био њихов комшија [REDACTED]. Други припадник ОВК који је носио маскарне панталоне се звао [REDACTED], трећег није познавала, чула је да је за себе рекао да је са подручја Дренице и он је носио војну капу. Након извесног времена два, три сата та три иста припадника ОВК који су претходно одвели [REDACTED] су га вратили кући држећи га испод руку јер је био толико претучен да није могао самостално да стоји и тада су рекли да што пре беже са Косова јер ће у супротном бити побијени. Сећа се да је [REDACTED] била поломљена доња вилица да му је мајица била натопљена крвљу, рамена ишчашено и да је имао модрице испод очију, па су због свега одлучили да оду и одмах ујутру отишли код његове друге супруге [REDACTED], али зна да су га припадници ОВК и тамо нашли, да је поново био одведен, киднапован, затворен у затвору који се налази у селу Јуник, она наводи да јој је [REDACTED] рекао да је у његовом киднаповању, физичком злостављању и малтретирању учествовао и Дуља Петрит од оца [REDACTED].

На главном претресу на дан 26. октобра 2022. године ова сведокиња упадљиво говори о томе да никаквог Петрита приликом одвођења њеног супруга није било, да овде окривљеног не познаје, а да уосталом и не зна неког Дуља Петрита од оца [REDACTED], с тим што упитана на крају исказа у вези евентуалних трошкова њеног доласка из Таковице у Београд, објашњава да ју је довезао син овде окривљеног, па да у том смислу нема никаквих трошкова. Напомињемо да и ова сведокиња заједно са својом децом живи у Таковици где живи и окривљени.

Испитани у просторијама Службе за откривање ратних злочина у Подгорици у децембру 2011. године, у смислу одредаба члана 504ђ ЗКП сведоци [REDACTED] потврђују да су у логору Јуник видели овде оштећеног [REDACTED], објашњавају да су они одведени у логор Јуник средином јуна '99. године, односно два дана по повлачењу војске и полиције Републике Србије, који искази су значајни управо како би се што ближе одредило време догађаја који је предмет овог поступка.

Према томе, из ранијих исказа изјава оштећеног [REDACTED] и осталих сведока, дакле из исказа која су ова лица дала без икаквог притиска и утицаја на њих, јасно произилази да је окривљени Дула Петрит извршио предметно кривично дело управо на начин, у време и на месту како је то наведено у диспозитиву оптужног акта. Акт насиља које је окривљени предузимао према оштећеном како је то описано у диспозитиву оптужнице има карактер нечовечног поступања над цивилом овде оштећеним који није непосредно учествовао у непријатељствима, а што изричито забрањују одредбе Женевске конвенције и Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године с једне стране, док с друге стране из исказа сведока и оштећеног несумњиво произилази да је окривљени био припадник ОВК. Окривљени Дула Петрит је био свестан свог дела, хтео је његово извршење, његово стање воље и свести чини облик виности, дакле директан умишљај.

Радње извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у односу на окривљеног квалификовано је по наведеном Кривичном закону који се има у конкретном случају применити према времену извршења кривичног дела као најближи закон у складу са чланом 5 Кривичног закона Републике Србије.

Са свега напред изнетог предлажем да су окривљеног огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од најмање 5 година, јер сматрамо да ће се на тај начин постићи адекватно изражавање друштвене осуде за конкретно кривично дело и да ће се остварити праведност и сразмерност између учињеног дела и тежине кривичне санкције.

У односу на притвор предлажем да окривљени остане у притвору до упућивања у установу за издржавање казне односно до правноснажности пресуде.

Хвала на пажњи.

Председник већа: Хвала.

Заменик тужиоца препричава исказе сведока, указује да они нису доследни јер се искази на претресу разликују од исказа у полицији по 504ђ и пред тужиоцем у другом

предмету против ██████████. Предлаже да суд окривљеног огласи кривим, јер у његовим радњама стоје сва обележја кривичног дела из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и да га осуди на казну затвора не мању од 5 година и притвор да му продужи.

Извините што овако прекидам, пре Вас, видим да преводите сад, добро. Хвала.

Бранилац.

Адвокат Драган Плазинић: Уважено веће, ја као бранилац сам се са овим предметом суочио практично 05. јуна у ноћи негде, у ноћи, када сам имао прилике да видим први пут Дуља Петрита, који ми је тада рекао да, кад сам га питао о чему се ради да он није ништа урадио, ништа лоше урадио, ја сам га питао јеси био члан ОВК реко ми је „ма нисам, ја сам био за време рата у Бугарској“, и иза тога сутрадан већ или прекосутра, сутра већ, долазимо код тужиоца, обавља се ту једно саслушање, ја до тада не могу да видим никакве папире из предмета, осим голе кривичне пријаве и правимо ту један записник на коме мој брањеник негира ове главне чињенице, он је у својој одбрани то рекао да никог није малтретирао, да никад није био члан ОВК, да живи у Таковици, али да није никог возио у село Баболоћ, да заправо све оно што му се ставља на терет није тачно. Па онда сам добио могућност увида у предмет, уз позив за саслушање овог сведока ██████████ који је требао да се саслуша једног дана. Онда сам погледао тај спис, погледао шта је изјављивао ██████████ у четири прилике, од којих се овде једна не рачуна зато што није на основу члана 504ђ, али она постоји и она се поклапа са оном која јесте на 504ђ, осим на околност када се то десило, јел` кад ви хронолошки погледате тамо како је то објашњавао 2002. године, значи свега две године или две године и нешто мало након догађаја, видећете да то није могло да буде у јуну, него је морало да буде бар у јулу, а можда и у августу, с обзиром на исказе осталих који тврде да су они тамо негде у августу, а можда и касније дошли у Црну Гору.

Дакле, прво питање је било за мене кад сам разматрао цео спис, да ли ово има обележје ратног злочина. Очигледно према времену када је дело које се ставља на терет извршено у том чињеничном опсегу у којем се представља у кривичној пријави и у захтеву за вођење истраге и тако даље, произилази да су тада сигурно отишле и војска и полиција са територије Косова и да тамо није било оружаних сукоба.

Ја дозвољавам да је постојао тада неки део тог конгломерата војних снага који се зове ОВК негде, помиње се стално тај Јуник. ██████████ се изјашњавао о томе на записнику од полиције да су га водили у избеглички центар у Јунику и да је био у избегличком центру тамо, сад то ја, можда ја не разликујем довољно али избеглички центар нема никакве везе са било каквим штабом.

Дакле, они га воде тамо, сад да ли је то јун да ли је јун, то ћете Ви да утврдите, за мене је то јул, можда и август и тамо овај, прво, знате то његово, историја његових привођења је велика, њега прво приводе да, директор неког предузећа у коме је он радио долази да га позове да очисти неки хотел, подрум у неком хотелу. Он цео дан чисти као комунални радник подрум у том хотелу онда га пуне. Онда га следећи пут, како мени произлази из исказа који се баш не поклапају кад су у питању његове жене и он, он затим буде одведен у Јуник, али не као некакав, као некакво лице које је требало да буде жртва неког међунационалног сукоба него као лице које ће неком ██████████, како рекоше ██████████ је неки командант тамо и он га зове у ствари њега доводе тамо да га питају где је сахрањен стриц од тог ██████████. То је неки ██████████ стари који има преко 80 година, који је продавао млеко по Призрену наводно по исказу ██████████ и

он њима објашњава да он не зна, они кажу „знаш, знаш“ и онда врше тортуру над њим, а онда га одводе у село које се зове Брекоц ја мислим, е Беркоц се зове и тамо он каже ту је сахрањен. Они му кажу копај и он почне да копа и он копа, копа, копа, копа, наравно он каже ту нико није сахрањен ту где ја копам и онда као мало да се одмори ово оно и он ту побегне кући. И онда иде потрага за њим зато што је побегао, а није том [REDACTED] открио тајну где је сахрањен његов стриц. То не може да има у констилацији чињенице и времена никакве везе са ратним злочином. То је обично противправно лишење слободе, можда нека принуда, нека отмица тако неко дело, из неког обичног криминалитета.

Дакле, онда даље прича шта се даље догађало, пазите, даље он одлази код своје једне жене, па друге жене, крије се и долазе све са [REDACTED] по њега кад се налази у кући код ове [REDACTED] и онда га одводе негде, наводно у, по кривичној пријави, у кућу Дуља Петрита. Дуља Петрит живи у Ђаковици у једној од главних улица, ту има кућу, ту је главна улица овако ко Устаничка, пролази се, његово двориште гледа на ту улицу, а наводно у дворишту врше то насиље над њим, што би онда видео цео град. Дакле, то је нама после у разговору између Дуља Петрита и мене упало у очи као нешто што није могло да се догоди на тај начин.

Интересантно је да се свуда у кривичној пријави и у исказима појављује име Дуља са презименом Петрит и са именом оца. Ни за једног другог од окривљених се не појављује нигде у тим исказима име оца. Дакле по мени као у овом питању које поставља полиција овој [REDACTED], полиција кроз питања намеће идентитет окривљеног Дуља Петрита који како смо видели из исказа [REDACTED] није оно лице које га је тукло, он зна да га је тукао неки Петрит, али тврди да то није овај човек. Да би Ви схватили колико је његов исказ у погледу идентитета Дуља Петрита овде окривљеног несигуран, он пред полицијом у предмету против оног окривљеног [REDACTED] који је обустављен, гоњење је обустављено тврди да не зна уопште како се Петрит презива. Ако није тада знао како се Петрит презива, вероватно није ни раније знао како се Петрит презива и цели идентитет Дуља Петрита произилази у ствари из оне прве кривичне пријаве која се не чита у поступку где су сви означени са именом оца, па и Дуља Петрит, али интересантно је да се на свим записницима појављује име, значи [REDACTED], оца од Дуља Петрита, што за ниједно друго лице немате, а сви сведоци тврде да не познају Дуља Петрита. Дакле, ја не могу да и ако се може оно читати на основу оног члана 504ђ, не могу да прихватим да ће суд мимо оних записника који су формиран у суду и тужилаштву где се саслушања снимају, па имате верни одраз тих саслушања на транскриптима, да прихвати нешто што је 504ђ и што се користи практично само ако немате исказ или лице које ће да да исказ пред судом односно тужилаштвом ако немате ту могућност. Зато бих ја апеловао на Вас да запоставите мало те исказе који су дати пред полицијом јер имате меродавне исказе пред тужиоцем, у она два поступка и пред судом. Када је био заказан, ту сам стао причајући о, описујући Вам цео тај, мој оперативни рад у овом предмету, дакле кад је било заказано саслушање [REDACTED] Круезија једноставно ја сам био ту, речено ми је да он није примио позив. Онда сам се ја лично zaloжио преко колеге у Ђаковици да прибави некаква сазнања о томе где би били ови сведоци који помињу [REDACTED], односно који помињу Дуља Петрита и добио сам информацију да су ове две жене, али и да је он у овај у Ђаковици такође. Дакле, он није у било каквом избегличком статусу. Он је и Вама рекао да долази повремено у Ђаковицу кришом, а зашто кришом? Па зато да би остао у избегличком статусу јер је социјална помоћ у Ђаковици испод 100 евра, а избеглице у Црној Гори примају 400 евра надокнаде за живот. Дакле, он као, као део ромске популације која воли да се сели и да се представља у разним врстама избеглица као што су били у

Немачкој, па су враћени, Швајцарској па су враћени и тако даље, врше те радње и на Косову, а они су сви видели сте ниског степена образовања, практично необучени, сви су у нивоу неквалификованих радника, дакле они имају интерес да остану у избегличком статусу што дуже. Ове жене нису то издржале пошто су жене-жене, желе да живе нормално, па су се вратиле у Ђаковицу, а видели сте када сте читали његову личну карту да има личну карту Републике Косова. Он да је отишао као избеглица у јуну месецу у Црну Гору, тако је, он не би имао кад и где да извади ту личну карту. Дакле, он долази поуздано и живи на Косову, мало вамо, мало тамо што наш народ каже „ромска посла“, јел` тако?

Дакле, ја нисам могао да дођем, суд и тужилаштво односно тужилаштво није могло да дође до њих и онда сам ја имао потребу да се постарам о томе да они дођу овде. Кад су они долазили овде, они су људи, [REDACTED] је дошао, не знам он је из Црне Горе дошао неким превозом, ове две жене мучене, ми смо их молили да дођу, оне кажу па не знамо никада нисмо биле у Београду, па не знају њима је тешко да дођу. Она једна има пет разреда основне школе, једна је неписмена и притом не говори српски језик и ни било који други језик и онда смо преузели обавезу да их доведемо пред суд јер је то било у нашем интересу, а то нема никакве везе са било каквим договорима са њима, нити се оне у Ђаковици било кога плаше нити имају потребе да се плаше. Оне тамо живе, живе нормално у кућама које су добили од, дал је то Унпрофор или шта је то ја не знам тачно и нема никаквог говора да би оне у било каквом страху овде давале своје исказе. А Ви сте видели ту да су то нормалне жене, оне не изгледају као социјални случајеви, мада су обе незапослене. Њих њихов муж и њихова деца издржавају то су већ одрасла деца. Дакле, нема никакве потребе да оне било шта лажно исказују. Једноставно овде се утврдило да је грешка у идентитету Дуља Петрита на шта смо ми од почетка указивали и не постоји ниједан, јел да, ниједан доказ да је Дуља Петрит учествовао у било чему што се њему ставља на терет овом оптужницом. То што је грађанин Ђаковице и што се зове Петрит и што се презива Дуља не значи да није немогуће да је дошло до грешке у идентитету.

Ви сте видели и у његовом извештају из КЕ стоји чак да је осуђиван и ако он тврди да никад није осуђиван. Ми то немамо могућности сада да проверимо. Многе ствари овде не могу да се провере након оволиких година и мислим да није било ниједног доказа који би јасно оповргао било који од његових речи које је дао у својој одбрани и ја предлажем да се донесе пресуда којом се Дуља Петрит због недостатка доказа ослобађа, јер имамо можда ако усвојите мој став да ово није кривично дело ратних злочина може и по том основу да буде ослобођен. Оно што је такође битно је да је он лишен слободе 04., а не 05. јуна како стоји у решењу о притвору. Било да пресуда буде осуђујућа или ослобађајућа ово, овај датум када он запада у притвор је због уручавања притвора да ли у пресуду, да ли у пресуду из накнаде штете за неоснован боравак у притвору, то је битна чињеница и ја Вас молим да исправите ту грешку у пресуди коју доносите јер је овај и другостепени суд у једном од својих решења то приметио као грешку коју ће отклонити првостепени суд. Ето толико ја дакле немам више шта да кажем.

Председник већа: Хвала. Бранилац указује да окривљеног треба ослободити или због тога што у његовим радњама нема обележја кривичног дела или због тога што није доказано да је извршио кривично дело. У сваком случају пресуда треба да буде ослобађајућа јер је у конкретном случају дошло до замене идентитета особа која је тукла оштећеног и о чему он сведочи као и сведокиње није овде окривљени и то име појављује се само у записницима пред полицијом. Није доказано да се догађај одиграо у

време постојања оружаног сукоба већ знатно касније у јулу или у августу када већ на подручју Косова није било ни оружаних снага, нити пак сукоба. Због тога предлаже да суд донесе ослобађајућу пресуду и да обавезно исправи грешку до које је дошло приликом урачунавања притвора јер је окривљени лишен слободе 04. јуна 2022. године. Бранилац жели да допуни.

Адвокат Драган Плазинић: Сад кад сам слушао Вас сетио сам се да има та пресуда Врховног Касационог суда у којој је тужилац...па добро тај став је на бази ове пресуде практично. Пазите, шта каже Врховни Касациони суд. Може да буде ратни злочин под условом да постоји довољна уска повезаност инкриминисаног деловања са оружаним сукобом, јер на начин и под околностима које указују да је у функцији остварења циљева који се желе постићи оружаним сукобом.

Председник већа: Добро.

Адвокат Драган Плазинић: Управо бих указао да опис кривичног дела нема ово што наводи Касациони суд као неопходно да би се могло говорити о ратном злочину за ове догађаје који су били касније.

Председник већа: Добро, и у допунској речи бранилац указује да нема елемената цитирајући пресуду Врховног касационог суда у Београду и коначно указује да он није извршио никакво ометање правде, нити пак утицај на сведоке, већ обезбедио присуство оштећеног и сведока у складу са одредбама ЗКП-а, а у свему осталом као у аудио запису.

Окривљени молим Вас дођите овде, укључите микрофон и на крају последња реч је Ваша, реците.

Само моменат да дође преводацац.

Оптужени Дула Петрит: Поздрав. Желим још једном да нагласим, нисам био члан ослободилачке војске Косова, нисам одвео оштећеног из куће [REDACTED], нисам оштећеном нанео ни физичке, ни психичке, никад га нисам одвео у своју кућу, говорим значи о оштећеном, и никад оштећеног нисам одвео у Бабалоћ. Ово би била моја завршна реч.

Председник већа: Добро. Хвала, седите.

Окривљени наводи да кривично дело није извршио, придружује се речи браниоца на начин евидентираан аудио запису.

На овај начин, ако више нико нема шта да каже, ми смо завршили овај претрес.

Пресуда ће бити објављена 08.11. у 12 сати у истој овој судници.

Довршено у 13 часова.

Записничар

Председник већа-судија